

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 48/07-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. marca 2007 predbežne prerokoval sťažnosť J. B., D., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Cpr 47/03 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. B. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. októbra 2006 doručená sťažnosť J. B., D. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Cpr 47/03.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že 26. júna 2003 podal okresnému súdu žalobu na S. B. „*pre nezaradenie do pracovného procesu a o náhradu mzdy, a to na základe politickej rehabilitácie podľa zákona o mimosúdnych rehabilitáciách z roku 1991*“.

Podľa vyjadrenia sťažovateľa ústavný súd jeho sťažnosť na prietahy v konaní ako zjavne neopodstatnenú odmietol. Uviedol, že naposledy sa tak stalo uznesením ústavného súdu z 26. apríla 2006. V tejto súvislosti dodal, že od rozhodnutia ústavného súdu uplynulo ďalších 6 mesiacov a že podľa jeho názoru okresný súd je v konaní aj naďalej nečinný, pričom v priebehu konania sa neuskutočnilo žiadne ďalšie pojednávanie.

Sťažovateľ je toho názoru, že okresný súd porušil jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené čl. 48 ods. 2 ústavy, pretože od podania žaloby uplynuli 3 roky a 4 mesiace a vec dosiaľ nie je právoplatne skončená. Sťažovateľ uviedol, že k porušovaniu jeho základného práva dochádza aj z dôvodu, že „Okresný súd Bratislava IV zdlhávo ustanovuje advokátov pre moje právne zastúpenie... Od júna 2006 doposiaľ mi nebol súdom namiesto JUDr. V. iný advokát na moje právne zastúpenie ustanovený“.

Sťažovateľ zároveň uviedol: „Pred podaním mojej sťažnosti na Ústavný súd Slovenskej republiky domáhal som sa nápravy najprv podaním mojej sťažnosti pre prietahy v súdnom konaní vo veci 7 Cpr 47/03-4 predsedovi Okresného súdu Bratislava IV (túto sťažnosť zo dňa 13. decembra 2005, jej fotokópiu som poslal ústavnému súdu s pripojením k mojej druhej sťažnosti v tejto veci...“ Podľa jeho vyjadrenia na sťažnosť reagovala podpredsedníčka okresného súdu listom z 22. decembra 2005, v ktorom konštatovala prietahy v konaní.

Na základe podanej „opakovanej“ sťažnosti sťažovateľ navrhol:

„- aby Ústavný súd Slovenskej republiky, tak ako to ukladá Ústava Slovenskej republiky, vykonal opatrenia prijatím takého uznesenia (rozhodnutia), ktoré zaviaže Okresný súd Bratislava IV zabezpečiť súdne konanie vo veci 7 Cpr 47/03 bez ďalších prietahov v súdnom konaní,

- tiež sa domáham, aby Ústavný súd Slovenskej republiky zaviazal Okresný súd Bratislava IV vyplatiť mi primerané zadosťučinenie, za ktoré považuje minimálne 300.000,- Sk.“

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Ak sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom všeobecného súdu, účinným prostriedkom nápravy, ktorý je sťažovateľ pred podaním sťažnosti ústavnému súdu povinný vyčerpať, je sťažnosť na prietahy v konaní adresovaná predsedovi príslušného súdu v súlade s ustanovením § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“).

Sťažovateľ v sťažnosti namietal prietahy v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 7 Cpr 47/03. Zároveň uviedol, že pred jej podaním ústavnému súdu využil všetky právne prostriedky na ochranu svojho základného práva, a teda podal predsedovi okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní z 13. decembra 2005.

Ústavný súd zistil, že sťažovateľ namietal prietahy v predmetnom konaní aj sťažnosťou doručenu ústavnému súdu 13. februára 2006. V označenej veci ústavný súd uznesením č. k. I. ÚS 146/06-11 z 26. apríla 2006 sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú. Po uplynutí necelých 6 mesiacov sťažovateľ opätovne podal ústavnému súdu sťažnosť na prietahy v konaní bez toho, aby využil a vyčerpal iné právne prostriedky (§ 62 a nasl. zákona o súdoch).

Ďalej ústavný súd zo spisu okresného súdu zistil, že 23. marca 2006 bol spis predložený krajskému súdu na rozhodnutie o opravnom prostriedku sťažovateľa a tento mu bol vrátený iba 15. novembra 2006 po tom, čo krajský súd 31. októbra 2006 potvrdil uznesenie prvostupňového súdu. Následne po predložení spisu zákonná sudkyňa určila termín pojednávania na 5. február 2007.

Podľa § 24 zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

Ústavný súd už vo veci rozhodoval 26. apríla 2006 pod sp. zn. I. ÚS 146/06, pričom nerozhodoval o podmienkach konania, ale skúmal aj konanie vo veci samej.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnosti zistil, že vo veci už bolo rozhodnuté ústavným súdom a v novom podaní sťažovateľa sa okresný súd nemohol dopustiť porušenia jeho základných práv a slobôd z dôvodu, že spis sa väčšinou nachádzal na krajskom súde a sťažovateľ namietal nečinnosť okresného súdu.

Ústavný súd je podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný petitom sťažnosti.

Vzhľadom na okolnosti daného prípadu ústavný súd sťažnosť sťažovateľa už na jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre jej neprípustnosť.

Keďže ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa žiadosťou sťažovateľa o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, ako aj jeho žiadosťou o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. marca 2007